

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa C

*Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi!
A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva!
(Kol 3,13.14)*

Prvo čitanje

Sirah 3,2-6.12-14

Gospodin slavi oca u djeci njegovoj, i učvršćuje pravo majke nad sinovima njezinim. Tko štuje oca, okajava grijehe svoje, i tko časti majku svoju, sabire blago. Tko štuje oca, radovat će se sa svoje djece, i bit će uslišan u dan molitve svoje. Tko časti oca svojeg, dugo će živjeti; i sluša Gospodina tko čini radost majci svojoj. Sine moj, pomози oca svoga u starosti, i ne žalosti ga za života njegova. Ako mu i razum klone, budi blag s njime i ne grdi ga ti, koji si u punoj snazi. Jer, ne zaboravlja se milost prema ocu, već se uračunava u oprost grijeha.

Drugo čitanje

Kološanima 3,12-21

Braćo i sestre! Zaodjenite se – kao izabranici Božji, sveti i ljubljени – u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući, ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva! I mir Kristov neka upravlja srcima vašim – mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite! Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljajte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu! I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u Imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu! Žene, pokoravajte se svojim muževima, kao što dolikuje u Gospodinu! Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima! Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu! Očevi, ne ogorčujte svoje djece, da ne klону duhom!

Roditelji su Isusovi svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem. Kad Isusu bijaše dvanaest godina, uzidoše po običaju blagdanskome. Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus osta u Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji. Uvjereni da je među suputnicima, odoše dan hoda, a onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima. I kad ga ne nađu, vrate se u Jeruzalem tražeći ga.

Nakon tri dana nađoše ga u Hramu gdje sjedi posred učitelja, sluša ih i pita. Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. Kad ga ugledaše, zapanjiše se, a majka mu njegova reče: "Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili." A on im reče: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?" Oni ne razumješe riječi koju im reče.

I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu. A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.

Za razmišljanje

Čitanja današnjega dana konfrontiraju nas s dvije glavne misli: s jedne strane prisutnost Božja u našem najužem životnom okruženju – u obitelji, a s druge strane sa tzv. "Svetom obitelji" – Isusovu životu s njegovim roditeljima.

Čitanja iz knjige Sirahove i iz poslanice Kološanima stavljaju nam pred oči idealnu obitelj onog vremena. Ideali, koji ovdje dolaze do izražaja, imaju trajnu vrijednost. Konkretizacija vjerojatno više ne odgovara našem vremenu. Ipak, ostaje poruka da uvijek valja ostvariti ideale, želi li se stvoriti radostan dom. Činimo li sve u ime Isusovo i u svjetlu Evandjelja, i naši će se odnosi pozitivno razvijati.

Evandjelja triju godišnjih ciklusa donose različite slike iz Isusovog života, koje nipošto nisu tek idiličan prikaz. Pitanje suvremenika o podrijetlu tog Isusa iz Nazareta, suvremenika koji za njegovo rođenje u Betlehemu nisu znali, te su bili iznenađeni da bi nekakav Mesija mogao doći iz Galileje, Matej pokušava opravdati rekonstrukcijom životnih okonosti iz Isusova djetinjstva. Isprva izvješćuje o bijegu u Egipat pred Herodovim progonstvom. Time se Isus pridružuje sudbini izabranog naroda. Konačno se obitelj vraća u Izrael i nastanjuje se u Nazaretu – što i potvrđuje Isusovo prezime. Tako Isus već od rođenja živi u znaku trpljenja i križa.

Obje zgode u hramu – kako ona o posvećenju djeteta Bogu prema propisanom zakonu, tako i prvo hodočašće dvanaestogodišnjaka u Jeruzalem – potcrtavaju "rast u mudrosti i milosti" onog djeteta, koje je od početka bilo posvećeno svom poslanju. Luka naviješta njegovo patničko i slavno zvanje: Isus će biti znak osporavanja i razdvajanja, ali i svjetlo poganima i slava puka svoga izraelskoga. Već kao dvanaestogodišnjak proživljava svoju uskrсну sudbinu, kad se izgubio i nakon tri dana opet bio pronađen u kući Oca svojega.

Svi ovi izvještaji nam pokazuju da Sveta obitelj nipošto nije bila obitelj bez problema. Josip i Marija pokušavahu, onoliko koliko razumijevahu, dijeliti život svog tako zbunjujućeg sina i pratiti ga na putu postepenog razotkrivenja njegove tajne. Oni zaslužuju naše divljenje za tu svoju raspoloživost i otvorenost za Božje puteve s njima.

Sveta Obitelj Isusa, Marije i Josipa C

*Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi!
A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva!
(Kol 3,13.14)*

Prvo čitanje

1. o Samuelu 1.20-22.24-28

Nakon oni danah: Ana zatrudnje i, kad bî vrijeme, rodi sina koga nazva imenom Samuel "jer sam ga", reče, "izmolila od Gospodina". Poslije godine dana uzide njezin muž Elkana sa svim domom svojim da prinese Gospodinu godišnju žrtvu i da izvrši zavjet. Ali Ana ne pođe s njim jer reče svome mužu: "Neću poći dok se dijete ne odbije od prsiju, a onda ću ga odvesti da se pokaže pred Gospodinom i da ostane ondje zauvijek." Čim je Ana dječaka Samuela odbila od prsiju, povede ga sa sobom uzevši uz to trogodišnjeg junca, efu brašna i mijeh vina; i uvede ga u Dom Gospodnji, u Šilo. A dječak je bio još vrlo mlad. Tada zaklaše junca, a majka dječakova pristupi k Eliju i reče: "Dopusti, gospodaru! Tako ti života tvoga, gospodaru, ja sam ona žena koja je stajala ovdje kraj tebe moleći se Gospodinu. Molila sam za ovo dijete, i Gospodin mi je uslišio prošnju kojom sam ga prosila. Zato i ja njega ustupam Gospodinu za sve dane njegova života: ta isprošen je od Gospodina." I pokloniše se ondje Gospodinu.

Drugo čitanje

1. Ivanova 3,1-2.21-24

Predragi! Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega. Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest.

Ljubljeni, ako nas srce ne osuđuje, možemo zaufano k Bogu. I što god ištemo, primamo od njega jer zapovijedi njegove čuvamo i činimo što je njemu drago. I ovo je zapovijed njegova: da vjerujemo u ime Sina njegova Isusa Krista i da ljubimo jedni druge kao što nam je dao zapovijed. I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.

Roditelji su Isusovi svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem. Kad Isusu bijaše dvanaest godina, uzidoše po običaju blagdanskome. Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus osta u Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji. Uvjereni da je među suputnicima, odoše dan hoda, a onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima. I kad ga ne nađu, vrate se u Jeruzalem tražeći ga.

Nakon tri dana nađoše ga u Hramu gdje sjedi posred učitelja, sluša ih i pita. Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. Kad ga ugledaše, zapanjiše se, a majka mu njegova reče: "Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili." A on im reče: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?" Oni ne razumješe riječi koju im reče.

I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu. A Isus napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.

Za razmišljanje

Čitanja današnjega dana konfrontiraju nas s dvije glavne misli: s jedne strane prisutnost Božja u našem najužem životnom okruženju – u obitelji, a s druge strane sa tzv. "Svetom obitelji" – Isusovu životu s njegovim roditeljima.

Čitanja iz knjige Sirahove i iz poslanice Kološanima stavljaju nam pred oči idealnu obitelj onog vremena. Ideali, koji ovdje dolaze do izražaja, imaju trajnu vrijednost. Konkretizacija vjerojatno više ne odgovara našem vremenu. Ipak, ostaje poruka da uvijek valja ostvariti ideale, želi li se stvoriti radostan dom. Činimo li sve u ime Isusovo i u svjetlu Evandjelja, i naši će se odnosi pozitivno razvijati.

Evandjelja triju godišnjih ciklusa donose različite slike iz Isusovog života, koje nipošto nisu tek idiličan prikaz. Pitanje suvremenika o podrijetlu tog Isusa iz Nazareta, suvremenika koji za njegovo rođenje u Betlehemu nisu znali, te su bili iznenađeni da bi nekakav Mesija mogao doći iz Galileje, Matej pokušava opravdati rekonstrukcijom životnih okonosti iz Isusova djetinjstva. Isprva izvješćuje o bijegu u Egipat pred Herodovim progonstvom. Time se Isus pridružuje sudbini izabranog naroda. Konačno se obitelj vraća u Izrael i nastanjuje se u Nazaretu – što i potvrđuje Isusovo prezime. Tako Isus već od rođenja živi u znaku trpljenja i križa.

Obje zgode u hramu – kako ona o posvećenju djeteta Bogu prema propisanom zakonu, tako i prvo hodočašće dvanaestogodišnjaka u Jeruzalem – potcrtavaju "rast u mudrosti i milosti" onog djeteta, koje je od početka bilo posvećeno svom poslanju. Luka naviješta njegovo patničko i slavno zvanje: Isus će biti znak osporavanja i razdvajanja, ali i svjetlo poganima i slava puka svoga izraelskoga. Već kao dvanaestogodišnjak proživljava svoju uskrсну sudbinu, kad se izgubio i nakon tri dana opet bio pronađen u kući Oca svojega.

Svi ovi izvještaji nam pokazuju da Sveta obitelj nipošto nije bila obitelj bez problema. Josip i Marija pokušavahu, onoliko koliko razumijevahu, dijeliti život svog tako zbunjujućeg sina i pratiti ga na putu postepenog razotkrivenja njegove tajne. Oni zaslužuju naše divljenje za tu svoju raspoloživost i otvorenost za Božje puteve s njima.